

EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOS

Az Európai Adatvédelmi Biztos véleménye az EU–Japán vám-együtműködési vegyes bizottságban az európai uniós és a japán engedélyezett gazdálkodói programok kölcsönös elismerése tekintetében képviselendő uniós álláspontról szóló tanácsi határozati javaslatról

(2010/C 190/02)

AZ EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOS,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 16. cikkére,

tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 8. cikkére,

tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,

tekintettel a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi ⁽²⁾ rendeletre és különösen annak 41. cikkére,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT:

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2010. február 19-én elfogadta az EU–Japán vám-együtműködési vegyes bizottságban az európai uniós és a japán engedélyezett gazdálkodói programok kölcsönös elismerése tekintetében képviselendő uniós álláspontról szóló tanácsi határozati javaslatot ⁽³⁾.
2. Az Európai Adatvédelmi Biztossal folytatandó, a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdése által előírt

konzultációra nem került sor. A jelenlegi vélemény alapja ezért az említett rendelet 41. cikkének (2) bekezdése. Az Európai Adatvédelmi Biztos azt ajánlja, hogy a határozat preambulumát egészítsék ki az erre a véleményre történő hivatkozással.

3. Az Európai Adatvédelmi Biztos a személyes adatok védelme tekintetében hiányosságokat és kétértelműséget állapított meg. A javaslat háttérének és előzményeinek a III. fejezetben történő bemutatását követően ezeket az észrevételeket a IV. fejezet bővebben is kifejti.

II. KONZULTÁCIÓ AZ EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOSSAL

4. Az Európai Adatvédelmi Biztos stratégiai dokumentumot adott ki, amelyben leírja konzultatív szerepét: Az Európai Adatvédelmi Biztos mint a közösségi intézmények tanácsadója a jogalkotási javaslatok és a kapcsolódó dokumentumok tekintetében ⁽⁴⁾. Ez a konzultatív szerep a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésén és 41. cikkén alapszik. A rendelet (17) preambulumbekzdése kimondja továbbá, hogy „az unión belül az egyének személyesadat-feldolgozással kapcsolatos védelmének hatékonysága feltételezi a különböző jogi vonatkozású tevékenységekre alkalmazandó megfelelő szabályok és eljárások következetességét”. A következetesség valóban elengedhetetlen a magas szintű európai adatvédelem eléréséhez, amibe az Unió külső tevékenysége is beletartozik.
5. Az Európai Adatvédelmi Biztos ezen széles feladatkörét az Európai Bizottság is elismerte, és állandó gyakorlat, hogy a Bizottság minden lényeges javaslattal kapcsolatban – a jogalkotási és nem jogalkotási aktusok esetében egyaránt – konzultál az Európai Adatvédelmi Biztossal. Az Európai Adatvédelmi Biztos tanácsadó feladatköre a „személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos kérdésekre” is kiterjed. Ez azt jelenti, hogy minden olyan jogszabályról konzultálni kell, amely személyes adatok feldolgozásáról szóló vagy az említett adatfeldolgozásra hatást (vagy potenciálisan hatást) gyakorló rendelkezéseket tartalmaz. Ugyanez érvényes minden olyan jogi aktusra, amely az Unió külső hatáskörébe tartozik.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ COM(2010) 55 végleges.

⁽⁴⁾ A stratégiai dokumentum a következő címen érhető el: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/PolicyP/05-03-18_PP_EDPSadvisor_EN.pdf

6. A stratégiai dokumentum a konzultáció ütemezését is leírja. A jogalkotási folyamat korai szakában történő konzultáció lehetővé teszi, hogy az Európai Adatvédelmi Biztos hatékonyan járjon el, és javaslatot tegyen a szöveg módosítására. A szövegtervezettel kapcsolatos ilyen informális konzultációra a Bizottság felelős szolgálata indokolt esetben a hivatalos javaslat elfogadása előtt hívja fel az európai adatvédelmi biztost. A javaslat elfogadását követően a második lépés a hivatalos konzultáció. Ebben a szakaszban az Európai Adatvédelmi Biztos véleményét közzéteszik a Hivatalos Lapban (C kiadás).

7. A jelenlegi javaslat esetében – ahogyan fentebb már említettük – az Európai Adatvédelmi Biztos konzultáció céljából sem a javaslattervezetet, sem annak elfogadása után a javaslatot nem kapta meg. Az Európai Adatvédelmi Biztos különösen csalódott az események ilyen alakulása miatt, mivel – az alábbiak szerint – bevonása ideális lehetőséget biztosított volna arra, hogy hozzáadott értékkel járjon hozzá a javaslatához.

III. A JAVASLAT HÁTTERE ÉS ELŐZMÉNYEI

8. A javaslat célja az Európai Unió és Japán engedélyezett gazdálkodói (AEO) programjainak – egymással összeegyeztethetőként és egyenértékűként történő – kölcsönös elismerése, továbbá az ennek nyomán megadott engedélyezett gazdálkodó státuszok (AEO-státuszok) kölcsönös elfogadása.

9. Az EU és Japán közötti vámügyi kapcsolatok az együttműködésről és a vámügyekben történő kölcsönös igazgatási segítségnyújtásról szóló, 2008. február 1-jétől hatályos megállapodáson (CCMAAA)⁽¹⁾ alapulnak. E megállapodásnak megfelelően a vámügyi együttműködés kiterjed a vámjogszabályok alkalmazásával összefüggő valamennyi területre. A megállapodás ezenkívül arra kötelezi az Uniót és Japánt, hogy működjenek együtt a kereskedelem előmozdítására irányuló vámügyi intézkedéseknek a nemzetközi szabályokkal összhangban történő kidolgozása érdekében⁽²⁾. Az engedélyezett gazdálkodói programok és biztonsági intézkedések kölcsönös elismerése fokozza a végponttól végpontig terjedő szállítási lánc biztonságát, és egyúttal előmozdítja a kereskedelmet is.

10. A javaslat azt is kimondja, hogy a vámhatóságok – egyebek mellett – gondoskodnak a rendszerek közötti összeegyeztethetőség fenntartásáról, és mindegyik vámhatóság hasonló előnyöket biztosít azoknak a gazdasági szereplőknek, amelyek AEO-státuszt szereztek. A javaslat kimondja továbbá, hogy a vámhatóságoknak fokozniuk kell az egymással folytatott kommunikációt és információkat kell cserélniük. A javaslat felsorolja az AEO-k vonatkozásában kicserélendő adatokat.

IV. A JAVASLAT ELEMZÉSE

IV.1. A személyes adatok védelméről szóló jogszabályok alkalmazhatósága

11. A javaslat mellékletének IV. cikke az információcserével és a kommunikációval foglalkozik. A javaslat kimondja, hogy az információk és a kapcsolódó adatok cseréje – különösen a programok résztvevőiről – rendszerszerűen, elektronikus úton történik. Részletesen meghatározzák az AEO-programok keretében engedélyt szerző gazdasági szereplők vonatkozásában kicserélendő adatokat, beleértve például az AEO-státusszal rendelkező gazdasági szereplő nevét, az érintett gazdasági szereplő címét, stb.

12. Az AEO-kra vonatkozó rendszert a 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 5a. cikke vezeti be. A cikk a következőképpen rendelkezik: „(1) (...) Az engedélyezett gazdálkodó a biztonságra vonatkozó vámmellenőrzéssel kapcsolatos könnyítésekből és/vagy a vámszabályok alapján nyújtott egyszerűsítésekben részesül. (...)”.

13. A „gazdasági szereplő” fogalmát az 1875/2006/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁾ 1. cikkének 12. pontja a következőképpen határozza meg: „olyan személy, aki üzleti tevékenysége kapcsán vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben vesz részt”. A gazdasági szereplő tehát lehet természetes vagy jogi személy. A „gazdasági szereplő” fogalmába az AEO is beletartozik a (9) bekezdésben foglaltak szerint. Ennélfogva az egyes AEO-kra vonatkozó információk a 45/2001/EK rendelet és a 95/46/EK irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott „személyes adatnak” minősülhetnek – legalábbis a természetes személy AEO-kra vonatkozó információk. Egyes esetekben még a jogi személy AEO-kra vonatkozó információk is személyes adatnak minősülhetnek. Ezekben az esetekben az a döntő tényező, hogy az információ „azonosítható” természetes személyre „vonatkozik-e”⁽⁵⁾. Következésképpen a személyes adatok minden kétséget kizáróan kicserélhetők a szóban forgó javaslattal összefüggésben.

14. A személyes adatokat a vámhatóságok dolgozzák fel. A javaslat mellékletének I. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „e határozat végrehajtásáért a megállapodás 1. cikkének c) pontjában meghatározott vámhatóságok (...) felelősek”. A referenciameghatározás a következő: „»vámhatóság«: (...), a Közösségben pedig az Európai Közösségek Bizottságának a vámügyekben illetékes hivatalai és a Közösség tagállamainak vámhatóságai”. Ezért mind a 45/2001/EK rendelet, mind pedig a 95/46/EK irányelv alkalmazandó ebben a keretrendszerben⁽⁶⁾. A 45/2001/EK rendelet a Bizottság által, míg a 95/46/EK irányelv a nemzeti vámhatóságok által végzett adatfeldolgozásra vonatkozik.

⁽³⁾ HL L 117., 2005.5.4., 13. o.

⁽⁴⁾ HL L 360., 2006.12.19., 64. o.

⁽⁵⁾ Lásd a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoport 4/2007 véleményét a személyes adat fogalmáról, WP 136, elérhető a következő internetes címen: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_hu.pdf, különösen a 23. és 24. oldalt.

⁽⁶⁾ A 45/2001/EK rendelet és a 95/46/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁾ HL L 62., 2008.3.6., 24. o.

⁽²⁾ A CCMAAA 4. cikke.

IV.2. Személyes adatok nemzetközi továbbítása

15. Az irányelv (a 25–26. cikkben) és a rendelet (a 9. cikkben) egymással megegyező szabályokat állapít meg a személyes adatok országhatárokon átlépő áramlására vonatkozóan. Az ezekben megállapított elv szerint személyes adatok csak akkor továbbíthatók az egyik tagállamból harmadik országba, ha a harmadik ország megfelelő védelmi szintet tud biztosítani (vagy megfelelő garanciák elfogadására kerül sor, illetve valamelyik előírt kivétel alkalmazandó).

Megfelelőségi nyilatkozat a javaslatban

16. Az indoklás tartalmaz egy pontot az adatvédelemről (5. pont). Az 5. pont (1) bekezdése megállapítja, hogy a japán adatvédelmi rendszer a 45/2001/EK rendelet 9. cikke értelmében megfelelőnek minősül. A 9. cikk azzal a rendszerrel foglalkozik, amelyet a személyes adatok közösségi intézményektől és szervektől eltérő, a 95/46/EK irányelv hatálya alá nem tartozó címzettek – azaz olyan harmadik országok esetében, mint például Japán – részére történő továbbítása esetén kell alkalmazni.

17. A rendelet 9. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „a személyes adatok csak abban az esetben továbbíthatók a 95/46/EK irányelv szerint elfogadott nemzeti jogszabályok hatálya alá nem tartozó, a közösségi intézményektől és szervektől eltérő címzettek részére, ha a címzett országban vagy a címzett nemzetközi szervezetben megfelelő szintű adatvédelem biztosított, és az adatok továbbítása kizárólag az adatkezelő hatáskörébe tartozó feladatok végrehajtását teszi lehetővé”.

18. A 9. cikk (2) bekezdése előírja, hogy egy harmadik ország vagy nemzetközi szervezet által biztosított védelem szintjét „az adattovábbítási művelettel vagy adattovábbítási művelet-sorral kapcsolatos valamennyi körülmény figyelembevételével” kell értékelni. Néhány példát is közöl azokra a szempontokra, amelyeket az értékelés során figyelembe kell venni: „(...) különös figyelmet kell fordítani az adatok jellegére, a tervezett adatfeldolgozási művelet vagy műveletek céljára és időtartamára, a címzett harmadik országra vagy címzett nemzetközi szervezetre, az adott harmadik országban vagy nemzetközi szervezetben hatályos, általános és ágazati jogszabályokra, valamint az adott harmadik országban vagy nemzetközi szervezetben érvényesülő szakmai szabályokra és biztonsági intézkedésekre”. A felsorolás nem teljes, az adott esettől függően más elemek szintén lényegesek lehetnek.

19. A rendelet 9. cikkét a 95/46/EK irányelv 25. és 26. cikkének fényében kell értelmezni. Az irányelv 25. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy „a Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapíthatja, hogy a harmadik ország megfelelő védelmi szintet biztosít e cikk (2) bekezdése értelmében, a (...) belföldi jog, vagy a vállalt nemzetközi kötelezettségek (...) alapján”. Az irányelv 31. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárást – a komitológiai eljárást – tehát be kell tartani ahhoz, hogy egy harmadik országot „megfelelőnek” lehessen nyilvánítani.

20. Ezen javaslattal kapcsolatban ezt az eljárást nem tartották be; ezért a japán adatvédelmi rendszer megfelelőségére vonatkozóan az 5. pont (1) bekezdésében tett nyilatkozat sérti az irányelv 25. cikkének (6) bekezdését. Ezért az Európai Adatvédelmi Biztos erősen ajánlja e nyilatkozat törlését.

21. Az Európai Adatvédelmi Biztos tudomásul veszi, hogy a melléklet IV. cikkének (6) bekezdése szerint „a vámhatóságok a megállapodással és különösen annak 16. cikkével összhangban garantálják az adatok védelmét”. A 16. cikk az „információcserével és titoktartással” foglalkozik; (2) bekezdése kimondja, hogy „személyes adatok cseréjére csak abban az esetben kerülhet sor, ha az a szerződő fél, amely azokat megkapná, vállalja, hogy ezeket az adatokat legalább ugyanolyan módon védi, mint ahogyan adott esetben az azokat átadó szerződő fél tenné. Az a szerződő fél, amely az információkat átadná, nem írhat elő olyan követelményeket, amelyek szigorúbbak, mint azok, amelyeket a saját joghatósága alatt alkalmaz”.

22. Az Európai Adatvédelmi Biztos azonban hangsúlyozni kívánja, hogy – a fent körülírtak szerint – a harmadik ország adatvédelmi szintjét elemző rendszer a „megfelelőséget”, nem pedig az „egyenértékűséget” vizsgálja (vö. az Unió jelenlegi nemzetközi kötelezettségvállalásai) ⁽¹⁾. A 16. cikk mindenképpen deklarációs jellegűnek látszik, mivel a megállapodás semmiféle bizonyítékot nem közöl a tényleges „egyenértékűség” fennállására vonatkozóan. Nem említi továbbá semmiféle „egyenértékűségi” vagy „megfelelőségi” elemzés elvégzését. Ennélfogva a 16. cikkben említett nyilatkozat önmagában nem tekinthető a megfelelőségi értékelés döntő jelentőségű elemének, és nem képezheti az indokolás 5. pontjának (1) bekezdésében tett nyilatkozat alapját.

Szélesebb perspektíva – tekintettel az adott eset körülményeire

23. Meg kell jegyezni, hogy egy adott országban az adatvédelmi szint értékelését az Európai Bizottság, az adatvédelmi hatóságok és az adatkezelők különböző szinteken és különböző jogi hatásokkal végezhetik el. A megfelelőségnek az Európai Bizottság által a 95/46/EK irányelv 25. cikkének (6) bekezdése alapján történő megállapítása kötelező erejű a tagállamokra nézve. Ez a rendelet 9. cikkének (5) bekezdése értelmében az Európai Unió intézményeire és testületeire is érvényes. Ilyen határozat hiányában a megfelelőség értékelése számos tagállamban az adatvédelmi hatóságok feladata,

⁽¹⁾ Lásd a GATS (általános egyezmény a szolgáltatások kereskedelméről) XIV. cikkét: „Amennyiben az ilyen jellegű intézkedések megfelelnek ama követelménynek, hogy alkalmazásuk nem jelenti a szolgáltatás-kereskedelem burkolt korlátozását, illetve önkényes és megalapozatlan megkülönböztetés eszközeit olyan országok között, ahol hasonló feltételek állnak fenn, az Egyezményt nem lehet úgy értelmezni, hogy az gátolja valamely tagot olyan intézkedések foganatosításában vagy végrehajtásában, amelyek (...) c) szükségesek azon törvények és szabályok betartásának biztosításához, amelyek nem állnak ellentétben az Egyezmény rendelkezéseivel, ideértve az alábbiakra vonatkozókat: (...) ii. az egyének személyiségi jogainak biztosítása, ami a személyes adatok feldolgozását és terjesztését illeti, és az egyéni nyilvántartások és számlák titkosságának védelme, (...)”.

- más tagállamokban pedig az adatkezelőké, az adatvédelmi hatóságok felügyelete alatt. A rendelet 9. cikke egyértelműen az utóbbi modellt követi.
24. Ez azt jelenti, hogy még ha egy országot az irányelv 25. cikkének (6) bekezdésében említett eljárás során teljes egészében nem is nyilvánítottak „megfelelőnek”, az adatkezelő ettől még minősíthet egy adott adattovábbítási műveletre vagy műveletsorra alkalmazandó adatvédelmi rendszert „megfelelőnek” (a fentiek összefüggésében).
25. A rendelet 9. cikkének (2) bekezdése (és az irányelv 25. cikkének (2) bekezdése) értelmében az adatkezelőnek az adattovábbítási művelettel vagy műveletsorral kapcsolatos összes körülményt értékelnie kell. Az elemzést *in concreto* kell elvégezni, figyelembe véve a szóban forgó adattovábbítási művelet vagy műveletsor egyedi jellemzőit (garanciáit és/vagy kockázatait). Az értékelés nyomán következtetnek a védelem fennálló szintjére egy adott adattovábbítási művelet vagy műveletsor tekintetében, amely következtetés az adatkezelő által figyelembe vett célokra és a célországbeli címzettekre korlátozódik. Ebben az esetben az adatkezelő vállalja a felelősséget annak ellenőrzéséért, hogy a megfelelés feltételei teljesülnek-e. Amikor az adatkezelő elvégezte az elemzést, az adatvédelmi hatóság ellenőrzi a következtetést.
26. Az indokolás 5. pontjának (1) bekezdése megemlíti, hogy a vizsgálat tárgyát képező japán rendszer a japán vámtörvény (108-2. cikk), a vizsgálatokhoz nyújtott nemzetközi segítségről és a kapcsolódó ügyekről szóló törvény (1. és 3. cikk), a nemzeti közszolgálati törvény (100. cikk), az igazgatási szervek birtokában lévő személyes adatok védelméről szóló törvény (8. cikk) és az igazgatási szervek birtokában lévő adatokhoz való hozzáférésről szóló törvény (5. cikk).
27. Az Európai Adatvédelmi Biztos nem rendelkezik bizonyítékkal arra nézve, hogy ezt a rendszert már értékelték a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport „Személyes adatok továbbítása harmadik országba: az EU adatvédelmi irányelve 25. és 26. cikkének alkalmazása” című munkadokumentuma (WP12) értelmében, és az megfelel az említett munkadokumentumban foglalt elveknek ⁽¹⁾.
28. Azt is szem előtt kell tartani, hogy a megfelelési módszer értelmében a jogszabály szövegét és gyakorlati érvényesülését egyaránt figyelembe kell venni (objektív és funkcionális megközelítés). Ennélfogva önmagában a jogi rendszer vizsgálata nem bizonyítja elégséges módon az abban foglalt szabályok gyakorlati végrehajtását.
29. Ez azt jelenti, hogy az említett szabályok tényleges végrehajtásának és gyakorlati alkalmazásának bizonyos fokú ellenőrzését is el kell végezni, és csak ezután dönthető el, hogy a szóban forgó adattovábbítási művelet vagy műveletsor tekintetében – ebben az esetben az AEO-programokkal kapcsolatos információcsere tekintetében – valóban biztosított-e a megfelelő szintű védelem.
30. Ennek fényében az adatkezelőknek (ebben az esetben az Európai Bizottság vámügyekben illetékes szolgálatainak és az uniós tagállamok vámhatóságainak) vizsgálatot kell lefolytatniuk annak ellenőrzése céljából, hogy a célország (ebben az esetben Japán) ténylegesen biztosítja-e a megfelelő szintű védelmet a szóban forgó adattovábbítások tekintetében, a vizsgálatot a konkrét célokra és az adott országbeli címzettekre korlátozva ⁽²⁾ (ami az AEO-programok végrehajtása érdekében történő információcsere). Az említett vizsgálatot azonban nem végezték el.
31. A javaslat alkalmazhatta volna ezt a megközelítést a Japán „megfelelőségére” irányuló, fent leírt eljárás alternatívaként.

Más alternatívák

32. A javaslat feltárhatta volna, hogy az adatkezelők másfajta „megfelelő garanciákat” is fel tudnak-e hozni a rendelet 9. cikkének (7) bekezdése és az irányelv 26. cikkének (2) bekezdése szerint, illetve a rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében vagy az irányelv 26. cikkének (1) bekezdésében foglalt valamelyik kivétel fennáll-e ⁽³⁾.

IV.3. Az adatvédelmi jogszabály további követelményei

Az adatok minősége

33. Az adatminőség elvét a rendelet 4. cikke rögzíti. E cikk – más követelmények mellett – meghatározza, hogy „a személyes adatok: (...) c) gyűjtésük és/vagy további feldolgozásuk célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek; (...)”. A IV. cikk (4) bekezdésében említett adatkategóriák – úgy tűnik – megfelelnek ennek az elvnek.
34. A rendelet 4. cikke kimondja továbbá, hogy: „A személyes adatok: (...) e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. (...)”. Azaz a feldolgozandó személyes adatokra vonatkozóan megőrzési időt kell meghatározni.

⁽²⁾ Az Európai Adatvédelmi Biztos hasonló értelmezést adott a „Személyes adatok továbbítása harmadik országokba: az Európa Tanács 108. sz. egyezményét aláíró országok »megfelelősége« (2009–0333. sz. ügy)” című, az OLAF-tól kapott konzultációs felkérés esetében, amely elérhető a következő internetes címen: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2009/09-07-02_OLAF_transfer_third_countries_EN.pdf

⁽³⁾ Az irányelv 26. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatban lásd: a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoportnak a 95/46/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének közös értelmezéséről szóló munkadokumentumát (WP114), amely elérhető a következő internetes címen: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2005/wp114_hu.pdf

⁽¹⁾ A 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoport „Személyes adatok továbbítása harmadik országba: az EU adatvédelmi irányelve 25. és 26. cikkének alkalmazása” című munkadokumentuma elérhető a következő internetes címen: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/1998/wp12_en.pdf

Az érintett jogai

35. A Bizottságnak rendelkeznie kell az érintett jogainak – mint például a tájékoztatáshoz való jog és a helyesbítéshez való jog (a rendelet 13. és 14. cikke) – gyakorlását garantáló mechanizmusokról.

Tájékoztatási kötelezettség

36. A rendelet 11. és 12. cikke rendelkezik az érintettnek nyújtandó tájékoztatásról, és meghatározza a tájékoztatás menetrendjét. A Bizottságnak meg kell határoznia, milyen eljárást kell alkalmazni például annak eldöntésére, hogy a tájékoztatás az adatgyűjtés időpontjában (a harmadik ország által) történjen-e vagy maga a Bizottság gondoskodjon róla.

V. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

37. Az Európai Adatvédelmi Biztos sajnálja, hogy a II. fejezetben leírt konzultációs eljárást nem tartották meg.
38. Az Európai Adatvédelmi Biztos ajánlja a japán rendszer megfelelőségére vonatkozó, az indokolás 5. pontjának (1) bekezdésében foglalt nyilatkozat törlését, mivel ez a nyilatkozat nem felel meg a 45/2001/EK rendelet és a 95/46/EK

irányelv követelményeinek. Ajánlja továbbá, hogy vizsgálják meg a rendelet és az irányelv által a nemzetközi adattovábbításra vonatkozó szabályok betartásának biztosítására nyújtott különböző lehetőségeket.

39. Az Európai Adatvédelmi Biztos ajánlja továbbá, hogy a Bizottság:

- határozzon meg megőrzési időt a feldolgozandó személyes adatokra vonatkozóan,
- állapítson meg mechanizmusokat az érintett jogai gyakorlásának garantálására,
- állapítson meg eljárást az érintettek tájékoztatására vonatkozóan.

Kelt Brüsszelben, 2010. március 12-én.

Peter HUSTINX
európai adatvédelmi biztos